

• ГУМОРЕСКА

Провидець

РАНИШЕ мене наввипередки запрошували на всілякі банкети. Дарували цінні сувеніри, набивались у постійні знайомі, віталися шанобливо навіть через вулицю.

А почалося все з того, що на мене чи планіда така найшла, чи щось в голові переплуталось, але на іменинах завідоуючого відділом виголосив ось такий приблизно тост:

– Бажаю вам, Вікентію Герасимовичу, якнайближчим часом обійняти вищу посаду і, між іншим, не зупинятися на досягнутому.

Минуло півмісяця, як у нас, у відділі, – новина: Вікентія Герасимовича забирають. І не куди-небудь, а в міністерство. В нашому управлінні було тільки й розмов про непередбачене доморошеними розумниками кадрове переміщення.

А тоді хтось і мене згадав. Точніше, моє просторікування за імениним столом.

– Ну, Стратійчук, ти й хитрий, – оточили мене колеги. – Такі секрети знаєш, а ні гу-гу. Не базикало. Тобі в розвідці працювати можна. Ото тільки й бовкнув на шануванні шефа... Але ж знав. Скажи чесно – знав?

Ну що мені робити? Буду заперечувати, що й гадки не мав, що заряди красною слівця ляпнув – не повірять. Ще й лицеміром обізвуть. Довелося погодитись.

– Так, знав. І давно.

На весіллі сина головбуха був я найпочеснішим гостем. І коли на стала ота невловима загадкова мить, мене ніби смикнуло за язика:

– Друзі, дозвольте тост.

Звідусіль загукали:

– Хай Стратійчук висловить побажання нареченим. Він у нас провидець!

Говорив я коротко:

– Дорогі Ніно та Сашо! Щиро вітаю вас з одруженням і бажаю...

У банкетному залі зробилося так тихо, що я чув, як шипить у келихах шампанське.

– Бажаю вам виграти легковий автомобіль!

І вручив молодятим лотерейний білет. Гості вдоволено загули і кинулись цокатися за удачу винуватців торжества.

В день опублікування тиражу всі працівники управління, ніби тринадцятої зарплати, чекали ранкової пошти. До Ніни, яку свекор влаштував до нас на роботу, бігали жінки, навідувались чоловіки.

Нарешті принесли газети. Хоч вірте, хоч не вірте, а Ніна... виграла автомобіль. Вона плакала від радощів, жінки залишали сліди помади на моїх щоках, а всі чоловіки аж надто запопадливо гатили мене по плечах, примовляючи:

– Провидець! Чаклун!

Кажуть, далі в ліс – більше дров.

Мал. Олексія МЕРИНОВА.

• ЛІТЕРАТУРНА ПАРОДІЯ

Клопотли поета

Щоб потуг і прагнень творчих
Не погаснула свіча,
Низпошли для мене, Отче,
Хоч одного читача.

ОЛЕКСА ЛИЩЕНКО.

("З відстані свободи").

Вже мої потуги творчі
Догорають, як свіча.
Так над віршами морочусь...
І не маю читача.

Ну нікто читаті не хоче...
Боже, повпливай на них!
Чи пошли хоч дурня, Отче!
Бог відповів: "Нема дурних".

Анатолій ГОРБІВНЕНКО.

Черкаська обл.

• КАЛАМБУРИ

Вождь

Баран запевнив весь
овечий рід:
Усіх веду вас
до нових воріт.

Прогнулись

А Пні, щоб, кажуть,
Жити в мирі,
Звели вже пам'ятник
Сокирі.

Сергій КОЛОМІЄЦЬ.

Чернігівська обл.

Народні усмішки

На прийомі у поліклініці лікар говорить пацієнтові:

– Рекомендую вам кинути курити і пити пиво.

– Чому?!

– Тому що сигаретний дим і відкрита пляшка пива заважають мені нормально вас оглянути!

Діди згадують свою молодість.

– А от у радянські часи пиріжок з повидлом коштував п'ять копійок...

– А презерватив ще дешевше – всього три копійки.

– М-да... Це ж як на вісім копійок можна було погуляти!..

На дні народження в Одесі:

– Якове Семеновичу, що вам такого побажати, щоб потім не заздрити!..

Піказки з іменами

Сиди, Тетяно, бо ще рано.
Не ласуй, Грицю, на дурницю.
Заплач, Матвійку, дам копійку.
На Юрія о цій порі, як рак свисне на горі.

Оптики-самотиски

АПЕЛЯЦІЙНИЙ ЗУД.
АТОМНИЙ КНИГОЛАМ.
БАШТАНИ КИЄВА.
БРЕФІНГ.
ГОРЕОГРАФ.

Григорій СТОРОЖ.

Вінницька обл.

Запитаннячка

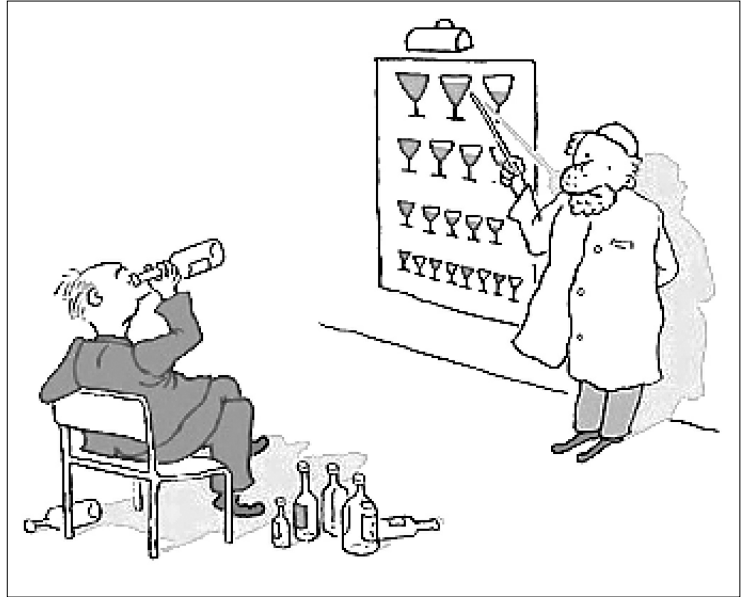
• Якщо люди платять за вдовища, то в них є що їсти?

• А чому в шию гонять копьяками під зад?

Словник-жартівник

АРХІМЕД – мед вищої категорії.
ЗАКРОПИТИ – посипати кропом.
ЙОЛОП – йог з лопатою.
КАДРИЛЬ – завкадрами.
МУЛЯЖІ – тісні черевики.
ПРАКТИКУМ – практичний кум.
Богдан ЛАДАНАЙ.
Львівська обл.

Мал. Валерія ТАРАСЕНКА.

Іронізми

- Легко нести хрест. Якщо він золотий...
- Де не посій, там і вродить. А врожай який?
- Не стій під стрілою! Іди працювати.
- Іронія долі. Зовсім недавно одні дотримувалися морального кодексу, а інші – дбали про матеріальні статки. Тепер перші потерпають матеріально, а інші – морально вдоволені.
- Серце, як у вола, а такий безсердечний!
- Сухим виходить з води. Йому ж море по коліна!
- Круглий дурень. А до якої посади докотився!
- Вийшов у люди через чорний хід.
- Інколи і співчуттям можна загнати людину в могилу.
- Егоїст: навіть в очах коханої бачив лише себе.
- Безталанний: навіть начальнику не вмів догодити.
- Доказуючи кожному, що він – інтелігентна людина, брав тих, хто не погоджувався, за петельки і лявся останніми словами.
- Розум, честь і совість для нашої епохи?!
- Світла голова. Чому ж думки такі чорні?
- Слово – не горобець. Слово – сорока.
- Людина він так собі, але ходить з охоронцем.
- Через теревені – до зірок!
- Казали колись: красти – гріх. Тепер гріх – красти мало.
- В районі так часто влаштовували урочисті зустрічі, що виникла проблема з хлібом та сіллю.
- Вибився в люди. Тепер – гірше звіра.
- Чим більше босів, тим більше босих.
- Вовк ситий, якщо є вівці.
- Ворон ворону око не виклює. На те є кілери.

("Українська афористика").

Оголошення. Реклама

- ✓ "Продам міні-спиртозавод. Потужність – 100 грам на годину. Вміщається у поліетиленовому пакеті, дипломаті, в ящику письмового стола. Працює від пальчикової батарейки".
- ✓ "Куплю атлас "Дурні й дороги РФ".
- ✓ "Склимо вікна, залізно двері, алюмініємо дахи, точимо ножі, тупимо молотки".
- ✓ "Якщо вам важко прокидатися вранці, пропоную за помірну оплату кілька варіантів пробудження: телефонний дзвінок, дзвінок у двері, камінь у вікно".
- ✓ "Пенсіонерка шукає роботу прибиральниці. Інтим не пропонувати".
- ✓ Фірма "Дженерал і Моторс" (смі Третій Занасип) терміново потрібен слюсар кузовних робіт. Досвід роботи з кувалдою – обов'язковий".

Житейські фрази

- ♦ У житті, як у метро: одні піднімаються, інші опускаються.
- ♦ Знайти своє місце у житті завжди можна, але не завжди можна влаштуватися без зв'язків.
- ♦ А жили ми бідно тому, що будували заможне життя у світлому майбутньому.
- ♦ Чим гірше життя, тим більше мрійників воно породжує.

Аркадій ВОЛОМІН.
Миколаївська обл.

Архів "зорянського" гумору на сайті: www.zorya.poltava.ua

